

skrevet i den konklusion, fordi vi ikke har fået disse oplysninger i lovbehandlingen. Det er vilkårene.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu har jeg ikke brug for at konsultere sagkyndige folk for at læse, hvad der står i beretningen. Det er muligt, hr. Jens Peter Vernersen har, men det, jeg egentlig ankede imod, var den del, hvor hr. Ole Stavad sagde, at der var afgivet fejlagtige oplysninger. Det står der ikke i beretningen, og derfor er det klart, at det står vi ikke ved. Det er blevet sagt fra talerstolen her.

Ministerens ansvar, jamen igen, det er lidt bemærkelsesværdigt, vi skal bruge tid på at diskutere, at når departementet i sidste ende tager stilling til, om der skal tages bekræftende til genmæle, er det jo også formelt ministeren, der i sidste ende har ansvaret. Det er der jo ingen grund til at bruge tid på at diskutere; det er fakta.

Sådan var det også under socialdemokratiske skatteministre, hvor proceduren i øvrigt var akkurat den samme. Så hvis man mener noget med kritikken, forekommer det mig bare bemærkelsesværdigt, at man ikke ændrede proceduren, at man ikke ændrede forretningsgangen, da man havde muligheden for det. For ellers er det bare tom snak, hvilket det jo nok også er.

Kl. 11.25

For hvordan er det i dag? Jo, i dag er det sådan, at når først en sag er løftet fra Landsskatte retten over til domstolene, kan ministeren spørge Told og Skat, Kammeradvokaten, konferere med departementet og så i store sager, ja, der vil det i visse tilfælde kunne ende på ministerens bord, fordi det er ministeren, der i sidste ende har ansvaret.

Sådan er det i dag. Hvordan bliver det fremover, når vi vedtager det her lovforslag? Ja, der bliver det sådan, at man på et tidligere tidspunkt kan spørge styrelsen, kan spørge Kammeradvokaten, kan konferere med departementet. Så hvor er forskellen?

Forskellen er, at vi ikke skal trække skatteydere igennem en unødigt skattesag. Vi står ved i Venstre, at vi ønsker at være på skatteyderens side. Vi ønsker at sikre en højere grad af retssikkerhed. Vi ønsker, at det ikke er systemet, der skal tromle den enkelte ned. Men det har Socialdemokratiet aldrig rigtig følt for.

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Så må jeg bare sige, at så har hr. Peter Christensen ikke forstået, hvad det her drejer sig om. Det har åbenbart været fuldstændig håbløst, at vi har haft disse udvalgsmøder, hvor det her er blevet beskrevet.

Det, det drejer sig om, er jo, at man har fået en kendelse i Landsskatteretten, og ministeren kan så sikre, at en sag ikke går videre, hvis det er sådan, at skatteyderen ikke har fået medhold. Det er sådan set det, der ligger i det.

Det er altså en domstol, der har afsagt en dom i Landsskatteretten, og ministeren kan så egenrådigt bestemme efter det svar, der er givet, efter bestemmelsen i § 32, at ministeren ikke ønsker, at denne skatteyder skal have sagen videre, fordi skatteyderen måske kunne tabe sagen senere. Det er sagen. Det står helt præcist, og det er derfor, det er så vigtigt, at det ikke vil være udelukket, at ministeren inddrages. Altså ministeren kan bestemme i den her sag frem for domstolene.

Jeg ved godt, at hr. Peter Christensen ser sådan på det. Hr. Peter Christensen – hvis hr. Peter Christensen hører efter – har måske mere brug for noget konsultation. Hvis hr. Peter Christensen tænker tilbage på, hvordan forløbet har været, som der også er spurgt ind til, så er det her jo langt mere alvorligt. Men det her er jo helt klart, hvad Venstre står for rent skattepolitisk.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Ja, det er, hvad Venstre står for rent skattepolitisk. Vi står for at sikre skatteyderne, og det siger vi med stolthed.

Uanset hvor mange gange hr. Jens Peter Vernersen vender tilbage til den her beretning, så er det åbenbart ikke nok at læse den, den skal også forstås. Jeg håber, hvis jeg nu gentager det for tredje gang, at hr. Jens Peter Vernersen kan se sammenhængen i det, jeg siger, sammenhængen i lovforslaget.

Det er altså et faktum, at i dag kan ministeren vælge at tage bekræftende til genmæle, en procedure, som den tidligere regering fandt fornuftig, for ellers havde den tidligere regering ændret proceduren. Det betød tidligere, at ministeren teoretisk kunne tage bekræftende til genmæ-